Ч. 166. Второк 10 серпня (28 липня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Акция пос. дра Ґломбіньского. — Кретийска справа і можливість вибуху турецко-грецкої війни.

Християньско-суспільна кореспонденция „Austria“ доносить: презес Кола польского, др. Ґломбіньский, запросив проводирів парляментарних партий, охочих до роботи а між ними також і славяньских партий в виключенем славяньских партий, які роблять обструкцию, на второк дня 17 с. м. на конференцию до червоної салї палати послів. Предметом тої конференциї мають бути головно ради, яких треба уділити правительству в цїли осягнення правильної роботи в Радї державній. Також і справа зробленя ческий сойм здібним до роботи має прийти під наради. Предложене утвореня нової коаліциї не війде в проґраму конференциї, однак справа частквої реконструкциї кабінету буде імовірно порушена, хоч дотеперішні донесеня в сїй справі суть, як здає ся, передчасні. З нагоди того запрошения на конференцию зі сторони дра Ґломбіньского покликано на день 16 с. м. членів вольнодумних німецких партий на конференцию. Того дня збере ся на наради також президия социяльно-демократичного союза.

Тота сама кореспонденция в другій статї про реконструкцию кабінету каже, що акция дра Ґломбіньского має на цїли добро самого парляменту, чого найлїпшим доказом єсть завізване социяльно-демократичного клюбу до участи в привернению здібности парляменту до працї. Пос. Ґломбіньский руководив ся мабуть також журбою о скріплене впливу Кола польского через солїдарне виступлене. Група пос. Стапіньского має після тої кореспонденциї заняти сильнїйшу позицию в колї. Згадана кореспонденция зазначує наконець, що др. Ґломбіньский не підняв ся своєї акциї без попереднього порозуміня з правительством і що она єсть помічною для кабінету.

„N. fr. Presse“ доносить про акцию дра Ґломбіньского: Запрошеня, яке др. Ґломбіньский вислав до проводирів партий охочих до роботи, треба брати в звязи з рядом дуже інтересних полїтичних конференций. Перед кількома днями перебував міністер торговлї др. Вайскірхнер в Ішлю, де основно нараджував ся з міністром фінансів др Біліньским. Презес кола польского, проф. Ґломбіньский був дня 6 с. м. в Ішлю і переговорював богато годин з міністром фінансів др. Біліньским. По тій нарадї вислав др. Ґломбіньский запрошеня до проводирів партий. З Ішля поїхав др. Ґломбіньский до Зальцбурґа. Там мав він дня 7. с. м. нараду з пос. др. Сильвестром, котра тревала чотири години.

З Зальцбурґа поїхав др. Ґломбіньский до Кіцбіґель. Там перебуває, як звістно бар. Бінерт. Презес кола польского явив ся вже вечером того дня у него, щоби з ним конферувати. Треба ще додати, що перебуваючий в Ішлю міністер фінансів др. Біліньский нараджує ся що дня телефонічно з президентом міністрів бар. Бінертом. Треба лиш — так сказала довірочна особа до дописувателя згаданої ґазети — вказати лиш на поверховні річи, щоби пізнати, що акция презеса кола польского має як найбільше значіне і що она почала ся в порозуміню з правительством.

А знов на иншім місци пише згадана ґазета: Підприємство, до якого взяв ся голова польского клюбу, виходить, як здає ся, із слушної розваги. Проводирі партий мають зібрати ся дня 17 с. м. щоби радити над потребами парляменту. Всяку гадку о якійсь коаліциї покидають, хотять бути скромними і утворити лиш бльок здібний до роботи, до котрого могли би без застереженя приступити всї ретельно бажаючі партиї. У німецких партий знаходить ся гадка охотну піддержку. Всї вискази німецких проводирів з найновійшого часу годять ся в тім, що коаліцию серед теперішних відносин треба безусловно закинути і що лиш

---

4)

Він не оженив ся.

З німецкого — Фридриха Тіме.

(Дальше).

4.

Знайшла ся добра нагода. Коли він на другий день перед полуднем увійшов до комнати вдовиці, застав він Ґертруду саму.

Она показала ся люба і ввічлива, але все-таки в чертах єї лиця слїдно було якийсь смуток. Пускав ся кілька разів — та ні, якось не ішло. Не міг себе перемочи. Він уважав таку роботу за невдячну мало що не за якийсь злочин.

Волю таки з матірю поговорити — постановив собі.

Матїр ходила кудись і вернула домів, Ґертруда винесла ся до кухнї. Знов добра нагода. Судьба давала єму доказ як рідко якої прихильности. Стояв майже цїлу годину сам оден перед панею Фоґльовою — але таки не міг якось зважити ся.

Лїпше хиба напишу — сказав сам до себе.

Пішов до своєї комнати і написав довгий лист повен вдячности і дружби, в котрім в дуже делїкатний спосіб порушив дразливу справу і просив, щоби єму в спільнім інтересі вибачили, коли би він радше уступив ся з так привітного для него помешканя.

Він знав, що они певно не будуть старати ся єго здержувати. Тай не будуть гнїватись ся на него, бо они єго розуміють. Але Ґертруда, коли она справдї, має якісь сердечнїйші чувства для него, чулаби ся мимо того дуже нещасливою.

Як же мав він той лист передати? Чи почтою? Чи може покласти єї на столї?

Обі дами були вийшли, отже се була найкоротша дорога. По якімсь часї пішов він нишком до їх помешканя і зробив, як собі був постановив. Закрадав ся як той злочинець, що хоче допустити ся якоїсь крадежі. Хотів вийти і аж пізно вечером вернути, щоби не бути сьвідком того, що сей лист наробить. Як же невдячним як нужденним мусів він їм тепер видавати ся!

Вже наложив був капелюх і убрав свій плащ, коли прийшла єму нова гадка до голови.

Як сьмів би він по такім поступованю показати ся тим дамам на очи? Він би не важив ся. Ні, хиба би випровадив ся а тоді аж написав. А вжеж, що так лїпше.

В горячковім поспіху пішов ще раз до комнати дам по лист. Аж таки лекше відотхнув, коли щасливо сховав єго до кишенї і вернув знову до своєї комнати.

До випровадженя знайде ся чей якась причина.

Думав і думав та не міг нічого видумати — з виповідженем було так само як з листом. Не мав відваги до того. Справдї, панї Фоґльова була для него як друга матїр а Ґертруда як запопадлива сестра. Сльози станули єму в очах, коли роздивляв ся по своїй комнатцї з тілько доказами любови походячими з єї руки. Ах, чомуж мусів він, чоловік мягкого серця і з так делїкатним чувством попасти в таке положенє! Длячого судьба не навістила тим якогось сильнїйшого характеру? Річ певна, що й безвзглядні́йші натури шукали би тут надармо якогось виходу.

Наслідок був такий, що він своє рішенє відкладав з дня на день — звичайний спосіб людий слабої натури.

Так надійшло навечерє нового року або як звичайно кажуть Сильвестра. День перед тим стрітив він був на проходї Марґу Дорапівну. Ох яка красна яка знатна показала ся она єму! Але тота коротка стріча полишила в нім лиш глубоку рану. Она була супротив него така холодна, так відвертала ся від него. Він не думав о тім, що она, коли ним інтересувала ся і сподївала ся глубшого заінтересованя з єго боку, була би мала право сподївати ся дальших кроків, а брак їх мусів викликати в ній холодність і відверненє, він чув ся лиш обидженим і все то приписував тому, що єго власна особа не притягає нікого до себе. Єго не міг ніхто любити — ніхто! Він анї не хороший, щоби когось притягати, анї не дотепний, анї взагалі не має нічого такого, що другим би на нім сподобало ся. О, він строго судив сам себе на дорозї до дому.

Пригноблений увійшов до своєї комнати, сїв собі на крісло коло вікна і сидів тяжко задуманий та думав так, роздумував, аж коли вже добре було змеркло ся.

чесна більшість до роботи, котра підняли би борби против обструкциї, може числити на німецкі голоси. Закрите палати послів спонукало всі партиї призадуматись. Акция дра Ґломбіньского єсть знаком, що погляди зачинають прояснювати ся. Не хотять більшости коаліцийної лиш більшости до роботи. В тім лежить зародок надії.

Наконець доносять з Відня: Дня 18 с. м. яко в день уродин Цісаря відбуде ся традицийна рада міністерияльна а дня 19 с. м. буде відбувати ся дальше. На засіданю з дня 19 с. м. рада міністерияльна буде вже могла радити над висліджом відбутої дня 17 с. м. конференциї партий.

З Константинополя доносять до берлиньских ґазет, що серед турецкого населеня воєнний настрій стає щораз більший. В многих місцевостях відбувають ся збори, на котрих ухвалюють резолюциї вимірені против Грециї і взивають правительство до залагодженя справи з оружием в руці. Турецкі підприємці видалюють масами грецких урядників.

Із Солуня доносять, що над грецку границю вислано значні войскові сили а іменно чотири баталіони артилериї, два баталіони піхоти і скорострільні пушки. Вмарш до Тесалиї може наступити кождої хвилі.

В суботу доручено в Атинах ноту турецку, котрої зміст ми подали в послїднім числі. Грецкий президент міністрів Раліс застеріг собі відповідь до вчера. Тимчасом відкликала ся Греция в справі Крети до держав. Константинопольскі круги дипльоматичні побоюють ся, що Туреччина буде мусїла піддати ся напорови публичного мнїня. Противно же в кругах Порти суть тої думки, що навіть зірване дипльоматичних зносин з Грециєю не означає ще війни і що Порта має досить средств до удержаня публичного мнїня в спокою. Як зачувати, опікунчі держави лагодять средства в тій цїли, щоби не допустити аби турецка фльота могла вислати свої войска на Крету.

Новинки.

Львів, дня 9-го серпня 1909.

— **Відзначенє.** Є. Вел. Цісар висказав президентови суду окружного в Коломиї, радникови Двору Волод. Середовскому з нагоди перенесеня єго на власну просьбу в сталий стан спочинку найвисше признанє за вірну службу.

— **Др. Евген Олесницкий,** посол до державної Ради і Сойму зложить звіт посольский перед своїми виборцями I. в Сколїм: в пятницю (по Преобр. Г.) дня 20 серпня с. р. о годинї 12-ій в полудне в сали маґістрату Скільского, а II. в Стрию: в четвер (перед Успен. Богород.) дня 26 серпня с. р. о годинї 12 в полудне в великій сали „Народного Дому“.

— **До приватної рускої ґімназиї в Яворові** до I. кляси записано ся перед феріями 49 учеників; слабше підготовлені будуть здавати іспит по феріях, а буде їх еще до 20 учеників. II. кляса ґімназияльна числить 35 учеників. Посторонних учеників т. є. з повіту яворівского є до тепер 20; для тих місцевий адміністрацийний комітет закладає бурсу і в тій цїли скликав на день 2 серпня с. р. ширший комітет ґімназияльний з цілого повіту до обговореня всїх важнїйших справ ґімназиї і бурси. Польска ґімназия в Яворові має вписаних до I. кл. ґім. 19 учеників.

— **В інститутї СС. Василиянок** в Станиславові є ще кілька опорожнених місць. Платня за удержанє виносить 44 К місячно. Пригадуємо також, що при Інститутї утримує ся приватна жін. учит. семинария, а з роком шк. 1909/10 отвирає ся I. і II. кл. школи народної. Близші інформациї подає заряд інституту при ул. Заболотівскій ч. 13.

— **Перша наука у великім містї.** Григорий Лазюк, 14-лїтний, приїхав з Вовчух, городецкого повіта до Львова шукати собі якоїсь роботи. Щоби тут борше цивілізував ся, дістав бідачиско на самім вступі до великого міста таку науку, якої певно не забуде. У Львові причепив ся до него якийсь „пан“ і обіцяв вишукати службу. Лазюк переночував у того „пана“, а на другий день якийсь „пан“ відобрав від него службову книжочку і 10 корон; той „пан“ повів єго на Ринок і тут казав на себе ждати. „Пан“ очевидно більше не вернув а хлопець бідачиско блукав ся по Ринку, аж єго забрав поліциян і повів на поліцию. Тут умів Лазюк лиш тілько сказати, що дім, в котрім він ночував, мав число 9. Лазюка вислано з аґентом до якогось „пана“, що раїть службу, але він єго не пізнав. Остаточно для довінченя великоміского образованя замкнено Лазюка до поліцийного арешту, бо бідачиско не мав де примістити ся.

— **Руска приватна ґімназия в Рогатині.** Як в кождій ново основаній ґімназиї взагалї, так і в рогатиньскій триклясовій ґімназиї, не є ще все як слїд уладжене і число учеників не може бути на разї усталене, навіть в приближеню, бо кромі курсистів, які вже зголосили ся, можуть зголосити ся по феріях і инші приватисти і ученики других ґімназий. Щ би через се початок науки не треба було відкладати, пожаданим було б, щоби рефлектуючі на вписи до тої ґімназиї зголошували ся письменно вже тепер, так щоби за час ферий можна придбати і потрібні сили учительскі і приготовити відповідний льокаль і т. п. Тим більше пожадані такі зголошеня, бо не є виключена така фреквенция, що може зайти потреба уладити вже в осени по 2 відділи у всїх трох клясах. Зголошеня приймає тимчасом та удїлює всяких інформаций що до условій принятя, евентуальних іспитів вступних або доповняючих о. Омелян Ваньо, парох в Заланові, п. Рогатин. До бурси зголошувати ся треба на адресу о. Теодозия Кудрика, настоятеля бурси в Рогатинї і то як найшвидше, бо є думка поміститя в бурсї всїх потребуючих більшої помочі наукової чи нагляду.

— **Пригадуємо,** що перша хлїборобска виставка в Стрию буде отворена 19 го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і працї. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско молочарский в Стрию“.

— **Репертуар** руского театру в Борщеві. (Саля „Народного Дому“. Початок о 8 вечером). Ві второк, дня 10 серпня с. р. „Хата за селом“, народний образ в 5 діях зі співами і танцями перероблений з повісти Крашевского. — Музика Носковского.

— **Ізза капелюха.** З Жабня, в західній Галичинї доносять про слїдуючу страшну траґедию в родинї, яка стала ся ізза капелюха: Жінка жидівского купця в Жабнї М. Б. купила собі сими днями капелюх за 20 корон. Побоюючись гніву чоловіка, що купила капелюх за так високу цїну, сказала єму, що заплатила 8 К. Нещасте одиак хотїло, що коли „розтратна“ жидівка показувала свій новий капелюх приятельцї, котра сказала, що капелюх „варт 20 К“, жид, що молив ся в сусїдній комнатї, чув їх розмову і страшно розлючений

Аж ось хтось запукав. Панї Фоґльова всунула голову.

— Чи підете де нинї, пане Борнштайн?

— Я — нї. Длячого?

— Може вам принести склянку пуншу?

Таж нинї Сильвестра! Доси він кождого Сильвестра опровадив з дамами, ах, так сердешно і мило та гармонїйно! Щоби то они собі подумали, що відчули би, як би він перший раз виїмку зробив.

— Я зараз там прийду — відповів він борзо та й додав ще скорше — коли позволите.

Панї Фоґльова на то лиш усьміхнула ся. Преці то розуміло ся.

Прийшов. Був нинї так якось нїжно, так вражливо настроєний. Пунш, до котрого привик був лиш в дуже скромній мірі, небавком ще збільшив єго вражливість. Тут нїхто ним не погорджував, нїхто єго не обиджав! Тут поважали і цїнили єго, знали єго навички, розуміли єго вдачу!

А як хорошенько Ґертруда нинї виглядала! Чомуж не міг єї любити? Що то взагалї любов?

Сам з себе гірко засьміяв ся.

Справдешна вечера небавком минула; около десятої години подала Ґертруда ще надзвичайну перекуску.

— Кавяр — занїтила она миленько. — Ви певно не схочете їсти, пане докторе.

Яка она добра! Принесла єму єго улюблений присмак! Тим тяжше відчував він в сій хвили свою невдячність. Майже мимо волї вхопив єї за руку і стиснув міцно.

Якіж ви добрі, які добрі, панно Ґертрудо!

Она видивилась здивована на него, не розуміючи длячого він за таку дрібничку так сердечно дякує. Але в найблизшій хвили спаленїла ціла, а грудь єї піднимала ся живійше від скорого віддиху. Она не витягала руки а кандидат на професора держав єї мягонькі, біленькі, делїкатні пальчики майже несьвідомо через довший час в своїй руці. Дістав нїби якогось завороту голови, так чогось нинї взяла єго палка туга за любовю, за нїжностию, — щораз горячійша ставала єї рука в єго руці, щораз більшої сили набирало єго тиснене аж нараз єго уста притулились до мягонької мов аксаміт ручки.

— О, ви такі добрі, далеко лїпші від мене! — промовив він.

Відтак стямив ся і нагло пустив руку. Що він зробив? Він преці єї не любив, відчував то подвійно в сій хвили. Проснув ся мов би з якогось похміля і відтак аж до кінця вечера був якийсь як би не свій, говорив лиш мало і силував ся до того, щоби бути веселим і свобідним.

Зараз по тім, коли пожелали собі нового року, попращав ся дуже невдоволений сам з себе.

Ґертруда і матїр остались роздразнені; сині очи молодої дївчини зайшли сльозами а матїр стояла коло неї і пестячи єї, поклала свою руку на єї волосє.

— Чи виділи ви, мамо, як він нараз став такий зовсім инший? — спитала Ґертруда зтиха крізь сльози.

— Алеж серденько, ти преці знаєш єго який він несьміливий і як держить ся з боку! — успокоювала панї Фоґльова. — Вір менї, що тота подяка, яку він тобі складав а котру з уваги на єго звичайну вдачу можна би навіть назвати бурливою, значить у него справдешні осьвідчини.

— Я не можу тому вірити, бо єго поведене опісля — —

— Було зовсїм природне. Бояв ся, щоби тебе не уразити.

— Нї, нї, мамо він мене не любить, певно що не любить! — Ґертруда тихцем заплакала і заслонила собі лице рукою. За хвильку піднялa ся, поцїлувала матїр і лягла спочивати.

Панї Фоґльова з сочувством споглядала на неї. — Бідна дитина! Так не може дальше бути. — Він нїколи не набере відваги. Поговорю з ним завтра на розум.

5.

Панї Фоґльова не відкладала виконане своєї постанови. Смуток своєї дитини взяла собі до серця. Ґертруда любила кандидата, єї любов вийшла поволи із взаїмної дружби, з навички щоденних зносин.

Перед обідом післала она Ґертруду за чимсь до міста а сама пішла на гору до свого комірника.

(Дальше буде).

впав до комнати жінки і вхопивши капелюх, кинув его до печи в кухни. У відповіди на то жінка зірвала з чоловіка „талес“, в котрім він був убраний підчас молитви, а чоловік, розлючений до крайности, вдарив жінку так нещасливо в лице, що она впала нежива на землю. В кілька годин опісля розійшла ся чутка о убийстві по місті, а коли жандарми прийшли до купця, щоби его арештувати, він втік на стрих і там повісив ся. Сусіди змилосердили ся над дрібними сиротами, які остали ся по погибших і заопікували ся ними.

— **Руский Інтернат С. С. Василиянок в Перемишли**, подає до відомости інтересованих, що на слідуючий рік шкільний 1909/10 має кільканайцять місць вільних, о котрі можуть убігати ся учениці з учительских семинарий, зі шкіл народних, виділових та зі школи жіночих робіт. Зголошеня, заосмотрені в послідне сьвідоцтво шкільне, метрику і декларацию родичів, що зобовязують ся правильно виплачувати місячні оплати, треба вносити найдальше до 20-го серпня с. р. За ціле удержане учениці, виносить місячна оплата 42 кор., а для семинаристок 38 кор. З огляду на велику дорожню в Перемишли, як також і намірені поліпшеня, які будуть переведені в Інтернаті, місячна оплата не може бути нікому знижена. Заряд дає вигідне приміщеня, удержане і нагляд педаґоґічний і лікарский. Одноразові такси с. є. за уживане інвентаря за цілий рік 8 кор., на лікаря Інтернату 4 кор. і на бібліотеку 2 кор. складаєть ся на початку шкільного року з гори. За окрему поміч в науці, науку музики, лекциї францускного язика і танців платить ся окремо. Що до випражи учениць, то кожда мусить мати своє власне біле по 6 штук і свою постіль, с. є. подушку, ковдру, сінник і коцик на ліжко. Зголошеня просять ся присилати на адресу: *М. Мильничук*, настоятелька Інтернату С. С. Василиянок в Перемишли.

— **Дрібні вісти.** Загальні збори філії і читальні „Просьвіти“ в Новім Санчи відбудуть ся дня 15 с. м. о 3 год. по полудни в салі читальні „Просьвіти“. — До Ангелї Дияковскої дозорниці дому при ул. Рейтана ч. 6 приблукав ся 4 літний хлопець в довгій кольорозій сорочинці і соломянім капелюсі, котрому на імя Петро. — Озия Ахт з Клепарова згубив портфель з двома векслями на 1000 К, потвердженем асекурациї і книжочкою заставничою на 120 К. — Шмілї Турови вкрадено з отвертого помешканя при ул. Сонячній ч. 7 золотий дамский годинник з довгим ланцушком, вартости 200 К. — З карного заведеня для мужчин втік дня 5 с. м. арештант Йосиф Фуртек. — Сими днями утопив ся в Бистрици Йосиф Заремба, официянт з уряду податкового в Богородчанах.

— **Нещаслива пригода.** Єх. Бардах, помічник торговельний, їдучи в суботу вечером улицею Гетманьскою, потрутив Анну Павликів так сильно, що она упала на землю і потовкла ся тяжко. Поготівля ратункова, подавши їй першої помочи, відставила єї до шпиталю. Бардах оправдував ся на поліциї тим, що не наїхав на женщину ровером, лиш хотячи виминути над'їзджаючий віз трамваєвий, скрутив нагло на ул. Лукасіньского так нещасливо, що впав з ровера і своїм тілом перевернув женщину, котра упала на землю.

— **Огні.** В Гребенові вибух дня 5 с. м. огонь і знищив чотири будинки і наробив шкоди на 10000 К. Огонь був підложений під коршу Копиля. — Дня 5 с. м. підчас бурі вдарив грім в Люблинци чесанівского повіта в стодолу Анни Ярецкої. Наслідком того повстав пожар і заняли ся 2 господарства в протягу 10 мінут. На першу тревогу прибув „Сокіл“ з Люблинця нового з одною сикавкою, а зараз за ним громадска сикавка з Люблинця старого. В хвили прибутя поготовлі 3 господарства стояли в огни. О год. $4^3/_4$ прибула добровільна сторожа громадска з Німстова з 6 пожарниками. Дві перші поготовлі заступили дорогу огневи від села і не допустили до розширеня ся пожару і в той спосіб зльокалізовано пожар а при помочи сторожи з Німстова в протягу двох годин придушено всі згарища. Мимо того, що сусідні господарства були віддалені не більше як 4 до 5 метрів від обшару, який заняв пожар перед прибутем поготівлї, не допущено до того, щоби перекинув ся на сї господарства. З господарства Анни Ярецкої уратовано комору зовсім і часть зрубу хати. З господарства Гринька Кордупля уратовано стодолу в цілости. — Сими днями підчас бурі вдарив грім в закіп „Монтана“ в Бориславі на Глиниску і від того згорів не лиш сей закіп, але також і другий Товариства карпатского ч. 12, що давав 12 ваґонів ропи на день. Підчас акциї ратункової впав директор Куковский до ями з кипячкою. По вератованю директора Куковского в кілька мінут опісля настав вибух в сїй ямі.

Телеґрами.

Берлин 9 серпня. Цїсар Вільгельм вернув вчера рано до Берлина.

Константинополь 9 серпня. Як зачувати, приготовлення военні Туреччини тревають дальше. Полки артилерії II. корпуса мають бути в маршу до грецкої границї. Залогу в Превезї збільшено, як чувати, о 4 баталїони.

Петербург 9 серпня. Редакторів „Речи“ і „Современнаго Слова“ засуджено на грошеву кару по 500 рублїв за статиї о самоубийствах в армії.

Прага 9 серпня. Вчера вечером в одній з тутешних реставраций настав вибух кітла зі стисненим воздухом. Вибух розірвав на кусні робітника занятого при кітлї.

Петербург 9 серпня. В послїднім дни занедужало на холеру 25 осіб, померло 14. Число недужих виносить загалом 414.

Штокгольм 9 серпня. Нинї вечером застановлять роботу друкарі у всїх містах Швеції з виїмкою у Vexi-ї і Visby. Тутешне товариство міскої зелїзницї хоче завтра вповнї ставати до роботи.

Відень 9 серпня. З нагоди забави в огороді, устроєної міскою ґрупою ческого тов-а імени Коменьского на Сімерінґу прийшло до стички межи Нїмцями а полїциєю. Нїмцї устроїли близько ческого льокалю також фестин і старали ся безнастанно перервати кордон полїциї і не дати Чехам устроїти фестин. Нїмцї обкидали полїцию камінем і склянками від пива. Полїция опорожнила улицю і арештувала 9 осіб. Одного полїцая скалїчено легко в лице.

Білград 9 серпня. Урядово заперечують, мов би в цїлій Сербії вела ся аґітация під проводом Пасича, маюча на цїли зміну династиї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{35}.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*) 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 527).